

Ordføreren (Rambusch): Der var i Udvalget saa godt som Enstemmighed for at fremme Lovforslaget. Paa et enkelt Medlem nær var Udvalget enigt om, at de Principper, hvorpaa det hviler, og den Begrundelse, hvormed det er fremført, ere rigtige, saa at man kunde fremme det. Man har dog fra en Side ønsket nogle Ændringer. Et Flertal har fundet, at selve de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget er fremlagt, paa et Par Punkter ikke ere fuldt skete Fyldest i Lovforslagets Tekst, og der har derfor været forhandlet om et Par Ændringsforslag. For det første har man ment, at det Ønske, der i Bemærkningerne udtales om at faa tilvejebragt en saa fuldstændig Vekselvirkning og Samvirken som muligt mellem Ministeriet og Kontorerne paa den ene Side og den aktive Hær paa den anden, ikke tilstrækkelig opnaas ved Bestemmelsen om, at Forfremmelse indenfor Ministeriet ikke kan finde Sted ud over een Grad, og man har ønsket at tilføje en Bestemmelse om en Begrænsning af Aaremaalet for Tjenesten i Ministeriet for den Officer, der overhovedet vil træde ud igen. Der er imidlertid i et Samraad med den højtærede Forsvarsminister rejst saadanne Indvendinger derimod fra Ministeriets Side, at Flertallet har fundet det rigtigt at bøje sig derfor, og vi have derfor ikke bragt dette Ændringsforslag frem til Behandling i Tinget.

Det andet Ændringsforslag, der har været forhandlet om, og som fastholdes af Flertallet, tilsigter at sikre, at den, der skal beklæde den overordentlig vanskelige og betydningsfulde Stilling som Direktør, kun kan vælges blandt dem, der have den dertil fornødne Tjenesteaalder og Erfaring. Da ogsaa Departementscheferne lejlighedsvis kunne fungere som Direktør, har jeg ment og deri fundet Støtte hos Flertallet i Udvalget, at de samme Bestemmelser maa gælde for Departementschefer. Vi have derfor foreslaaet, at der til Direktør eller Departementschef kun kan vælges Officerer, som have en bestemt Tjenesteaalder og Erfaring, og den Tjenesteaalder og Erfaring, vi have anset det for nødvendigt at kræve, er den, som er betinget ved, at vedkommende er udnævnt til Stabsofficer, har gjort Tjeneste som Afdelingschef, det vil sige Bataillonschef ved Fodfolket, eller i en tilsvarende Stilling i en vis Tid. I Ændringsforslaget er der sat 2 Aar, det kunde naturligvis ved Forhandling være modificeret. Det har imidlertid desværre ikke været muligt at opnaa den højtærede Ministers Tilslutning til dette Forslag, hvad vi

egentlig havde haabet, men efter Forhandlinger med Meningsstæller have vi dog anset det for rigtigt at bringe Ændringsforslaget frem her i Tinget. Man har ment at maatte søge den ønskelige Beskyttelse i, at vedkommende, inden han faar denne saa overordentlig store Indflydelse paa Avancementerne ogsaa til de højeste Stillinger, skal have godtgjort den fornødne Evne til at føre Kommando over et forholdsvis stort Officerskorps.

Med denne Ændring har Flertallet ønsket at indstille Forslaget til Vedtagelse. Det største Mindretal i Udvalget har ikke kunnet gaa med til Ændringen, men har ment, at Lovforslaget burde fremmes uden noget som helst Ændringsforslag. Endelig har et tredie Mindretal, et enkelt Medlem, ment, at det overhovedet ikke var nødvendigt at lovfæste disse Bestemmelser, men har fundet, at Lovforslaget ikke skal vedtages.

Johansen: Vi beklage, at vi ikke have kunnet følge Flertallet ved Indstillingen af dets Ændringsforslag, men vi tør ikke gaa med dertil, fordi vi deri se en Indskrænkning af den Ret, som Ministeren maa have til at vælge den Mand, han anser for at være den dygtigste, den, der netop egner sig til Pladsen, enten det nu er som Direktør eller Departementschef. Vi indrømme overfor den ærede Ordfører, at det har sin store Betydning med Eksaminer, men dem have de jo taget alle sammen; naar de først have naaet at blive ældre Kaptajner, saa have de jo gennemgaaet alle de Grader i Militæretaten, der kunne gennemgaaes. Men det gaar vistnok blandt Officerer som andre Steder, at der er noget, der er medfødt, noget, man kalder Geni, og det vilde dog vist være urigtigt, om man fandt et saadant Geni hos et yngre Medlem af Officerskorpsen, da ikke at bruge det paa en saadan Plads, som vedkommende egentlig egner sig til, men derimod at skulle rette sig efter Anciennteten. Dette finde vi ikke holdbart, og vi ville gerne gøre, hvad vi kunne for, at Ministeren ikke i saa Henseende skal være tvungen til at gaa efter de og de bestemte Regler. En parlamentarisk Minister maa i saadanne Tilfælde, som i alle andre Forhold, handle under eget Ansvar, og det er en given Ting, at hvis Ministeren finder, at der indenfor den Grænse, som Flertallet finder det rigtigt at give, er et saadant Menneske, vil han naturligvis ogsaa vælge dette. Vi mene blot, at hvis der under denne eller en senere Ministers Sty-